THEO. Necnō dñs ꝓphetaꝝ vt pſeudo ꝓpħa de-
luditᷣ: Sequit. Et vela. eū ⁊ pcu. fa. eius ⁊ iter. eū di. Pro
phe. no. quis ē q̄ te pcuſſit. BEDA. Hec quaſi in ꝯtume
liaꝫ faciebāt eius qui ſe a populis ꝓpħam voluit habe-
ri. Sed tūc qui ceſus eſt colaphis iudeoꝝ: cedit ēt nunc
blaſphemijs falſoꝝ xp̄ianoꝝ. Uelauerūt aūt eū: nō vt eo
rū ille ſcelera nō videat: ſꝫ vt a ſe ipſi faciē eius abſcon-
dant. Heretici autē ⁊ iudei: ⁊ mali catolici eum reprobis
actibus exacerbantes: q̄ſi ei illudētes dicūt: Quis ē qui
te percuſſit? Dū ab illo ſuas cogitatiões ⁊ opera tenebra
rū cognoſci nō eſtimāt. AVG. de con. euan. Hec aūt in
telligit paſſus dñs vſqꝫ mane in domo principis ſacer-
dotꝫ: quo prius adductus ē: vnde ſeqtur: Et vt fa. ē dies
cōuc. ſeni. ple. ⁊ prin. ſacer. ⁊ ſcri. ⁊ duxe. eū in cōſi. ſu. di.
Si tu es xp̄s dic nobis. BEDA. Non veritatē deſide-
rabāt: ſed calumniā ꝑparabāt. Siq̄dē xp̄m hoīeꝫ tm̄mō
de ſtirpe dauid venturū ſperātes: hoc ab eo querebant:
vt ſi diceret: Ego ſuꝫ xp̄s: calumniarent ꝙ ſibi arrogetre
giā ꝑtātēꝫ. THEO. Ipſe vero ſciebat coꝝ ꝑcordis ꝙ q̄
nō crediderant operibus multominus ſermonibus cre-
derent. vnde ſequit. Et ait illis: Si vob. dixe. nō cre. mihi
BEDA. Sepe. n. dixerat ſe xp̄m eē: puta cū dicebat:
Ego ⁊ pater vnū ſumus: ⁊ cetera talia: Si aūt intro. non
rn̄. mi. neqꝫ dimittetiſ. Interrogauerat. n. eos q̄uo diceret
xp̄ꝫ filiū eē dauid: cū dauid i ſpū dn̄ꝫ ſuū illū vocauerit:
veꝝ illi neqꝫ dicēti credē neqꝫ īterrogāti rn̄dere voluerūt:
q2 āt ſemē dauid calūniari querebāt plus ē qd̄ audiūt. Se
quitur. Ex hoc aūt erit fi. ho. ſe. a dex. vir. dei. THEO.
q. d. Nō ē vobis de cetero tp̄s ſmonū ⁊ doctrine: ſed de
inceps iudicij tp̄s erit: cū videbitis me filiū hoīs ſedēteꝫ
a dextris virtutis dei. CIRYL. Cū aūt de deo ſeſſio
dr̄ atqꝫ thronus: regia ⁊ vniuerſis p̄cipās dignitas de
ſignat. Nō. n. putabamus tribunal quoddā poſitū eē cui
credamus inniti dn̄m oīuꝫ: ſꝫ nec oīo dextrū vel ſiniſtrū
eē penes diuinā nām. ꝓpriū. n. ē corꝑoꝝ figura: ⁊ locus
⁊ ſeſſio: Qualiter aūt paris honoris: paris ꝙ̄ ꝯſeſſus fili
us videbit eē: ſi nō ē ſm nām filius: nālēꝫ in ſe ꝓprietatem
hn̄s p̄ris. THEO. Hoc igit audientes timere debebāt:
ſed illi poſt hec v̄ba magis inſaniūt. vn̄ ſeqtur: Di. aūt oēſ
Tu ḡ es fi. dei? BE. ꝙ ſe filiū dei dixerat: acceperūt in
eo qd̄ ait. Erit fi. ho. ſe. ad dex. vir. dei. AM. Dñs auteꝫ
maluit ſe regē ꝓbare ꝙ̄ dicere: vt cōdēnādi cām hr̄e non
poſſint: q̄ qd̄ obijciūt hoc fatent. Seqt. Qui ait: Uos di.
q2 ego ſuꝫ. CIRY. Hoc aūt dicēte xp̄o: ſuccenſuit phari-
ſeoꝝ cohors vſurpās ignominie voceꝫ: vn̄ ſeqtur. At il.
dixe. Quid adhuc deſi. teſti. ipi enim audi. de ore eius.
THEO. Ex quo patet ꝙ inobediētes nulla ꝯmoda fe-
rūt reuelatis ſibi ſecretioribus: ſed maiorē penā acq̄runt
pp qd̄ talia oportet eis eſſe occulta.

CA. XXIII.

Et ſurgens oīs multitudo eoꝝ duxe-
rūt illū ad pilatū. Ceperūt aūt illū ac
cuſare dicētes. Huc īuenim⁹ ſubuer
tētē gentē nr̄aꝫ: ⁊ ꝓhibētē tributa da
ri ceſari ⁊ dicētē ſe xp̄m regē eē. Pila
t⁹ aūt īterrogauit eū dicēs: Tu es rex iudeoꝝ? At
ille reſpondēs ait: Tu dicis. Ait aūt pilat⁹ ad prin
cipes ſacerdotū ⁊ turbas: Nihil inuenio cauſe in
hoc hoīe. At illi inualeſcebāt dicētes cōmouit po
pulum docens per vniuerſam iudeam incipiens
a galilea vſqꝫ huc.

AVG. de con. euan. Poſtq̄ ꝯpleuit lucas narrando
petri negationē: recapitulauit q̄ cū dn̄o geſta ſūt circa ma
ne: cōmemorās q̄dā que alij tacuerunt: atqꝫ ita contexuit
narrationeꝫ: ſimilia alijs narrans cū dicit. Et ſur. oīs mul.
eo. duxe. il. ad pilatū. BE. Ut iplerēt ſmo ieſu quem de
ſua morte predixit: Tradet gentibus. ſ. Romanis. nā pi-
latus romanus erat: cūqꝫ romani ī iudeā preſidē miſerāt
AVG. de con. euā. Deide apud pilatū geſta ſic narrat.
Ceperūt aūt eū accuſare dicentes: Hūc inue. ſubuer. gen.
no. ⁊ ꝓhi. tri. da. ceſa. ⁊ di. ſe chri. re. eē. Hoc mattheus ⁊
marcus nō dixerūt: cū tn̄ dicerēt ꝙ eū accuſabāt: ſed iſte
ēt ipa crimia q̄ falſo obiecerūt apuit. THE. Euidēter āt
aduerſant veritati. Nō. n. dñs prohibuit dare cenſū: ſed
magis dare iuſſit. Qualiter aūt pp̄lm ſubuertebat: an vt
regnū aggrederet: ſed hoc ē incredibile cūctis q2 volente
multitudine tota eū in regē eligere ſciens fugit. BEDA.
Duobus aūt dn̄o obiectis. ſ. ꝙ ⁊ tributa ceſari dari ꝓhi
buerit: ⁊ ſe xp̄ꝫ regē diceret: potuit fieri vt illud qd̄ domi
nus ait. Reddite que ſūt ceſaris ceſari: ēt pilatū audiſſe co
tigerit. Ideoqꝫ cām hāc q̄ſi apertū iudeoꝝ mendacium
paruipendēs ſolū qd̄ neſciebat: de regni verbo interroga
duꝫ putauit. Seqtur. Pila. aūt inter. eū di. Tu es rex iu-
deoꝝ? THE. Mihi vr̄ ꝙ hoc a xp̄o q̄ſierit contēptum
obiecti criminis ſubſanando. q. d. Tu paup: humilis: nu
dus: cui nullus adiutor: accuſaris de regni ambitiōe: ad
qd̄ opus ē multoꝝ adiutoꝝ ⁊ ſumptuū. BE. Eodē aūt
verbo ꝑſidi: quo ⁊ principibus ſacerdotū rn̄det: vt ꝓpria
ſnia ꝯdēnet. Seqt. At il. rn̄. ait: Tu dicis. THE. Illi aūt
cū nihil aliud fauēret eoꝝ calūnie recurrūt ad clamorꝫ
ſubſidia. Sequit: At il. inua. dicētes: Cō. popo. do. p vni.
iude. inci. a gali. vſqꝫ huc. q. d. Peruertit populum nec in
vna pte tm̄: ſed a galilea incepit: ⁊ hucuſqꝫ puenit tranſiēs
p iudeā: puto aūt eos nō abſqꝫ cā meminiſſe galilee: ſꝫ vo
lentes incutere timorē pilato. Galilei. n. ſciſmatici fuerūt
⁊ noua tētātes: qualis fuit iudas galileus: cuius in actib⁹
apoſtoloꝝ fit mētio. BE. His aūt verbis nō illum: ſed ſe
accuſant. Docuiſſe. n. populū ⁊ a priſtini tp̄is ignauia do
cendo cōmouiſſe: taliqꝫ actu totā terrā promiſſionis per
tranſiſſe nō criminis ſed indiciū ē virtutis. AM. Ac-
cuſatur aūt dñs ⁊ tacet: q2 defenſione non indiget: ambi
ant defendi q̄ timent vinci. Nō ḡ accuſationē tacendo cō
firmat: ſed deſpicit non refellendo. Quid ergo timeret q̄
nō ambit ſalutem: ſolus vim ſuā ꝑdit: vt acq̄rat oīum.

Pilatus aūt audiēs galileā īterrogauit ſi hō ga
lileus eēt. Et vt cognouit ꝙ de herodis ꝑtāte eēt:
remiſit eū ad herodē: q ⁊ ipe hieroſolymis erat il
lis diebus. Herodes aūt viſo ieſu gauiſus ē valde
Erat. n. cupiēs ex multo tp̄e videre euꝫ eo ꝙ audi
ret multa de eo: ⁊ ſperabat ſignum aliquod videre
ab eo fieri. Interrogabat aūt euꝫ multis ſermoni
bus. At ipe nihil illi rn̄debat. Stabant aūt p̄nci
pes ſacerdotū ⁊ ſcribe cōſtanter accuſantes eum.
Spreuit āt illū herodes cū exercitu ſuo: ⁊ illuſit i
dutū veſte alba: remiſit ad pilatū. Et facti ſūt ami
ci herodes ⁊ pilatus in ipſa die. naꝫ antea inimici
erant ad inuicem.

BE. Pilatus de premiſſa accuſatione nō interrogan-
dū dn̄m ratus: ſed ipm magis nacta occaſiōe cupit ab eo
iudicando libeꝝ reddere: vn̄ dr̄. Pilatus aūt audi. galilea
interro. ſi hō gali. eēt. Et ne cōtra eū quē inſontē ⁊ pp īui
diam traditū cognouerat: ſniam dare cogeret herodi eū
miſit audiēdū: vt ipſe potius eū qui eius patrie tetrarcha
exiſtebat: vel abſolueret: vel puniret. Seqt. Et vt cogno.
ꝙ de hero. ꝑtāte eēt remi. eū ad hero. q̄ ⁊ ipe hiero. erat
illis diebus. THEO. In hoc ſequit legē romanaꝫ: que
iubebat quēlibet a p̄ncipe ſue iuriſdictionis condēnari.
GRE. x. mo. Chriſti aūt famā herodes explorare vo-
luit: cū eius miracula videre concupiuit. Sequit. Hero.
aūt vi. ie. ga. ē val. Erat. n. cu. ex mul. tem. vi. illū. THE.
Non tanq̄ lucraturus q̄cq̄ vtilitatis ex eius aſpectu: ſed
patiens nouoꝝ cupidinē credebat videre quēdā extrane
um hoīeꝫ: de quo audierat ꝙ ſapiens ⁊ mirificus eēt. vn̄

ſequit. Eo ꝙ audi.mul. de il. ⁊ ſpe. ſig.ali.vi.ab eo fieri.
Uolebat etiam audire ab eo quid diceret: ⁊ ideo interro
gat eum quaſi deriſorie ſe habēs ad ipm ⁊ cū ſubſannās
Sequit: Interro.aūt illū multis ſermonib⁹. Jeſus q̄ cun
cta rōne peregit: ⁊ qui teſte dauid ſuos ſermones in iudi
cio diſponit: piū eē iudicauit in talibus hēc ſilentiū. Ser
mo.n.platus ei cui nihil proficit: ꝯdēnationis fit cauſa.
vn̄ ſequit: Et ipſe nihil ei reſpondebat. AM. Tacuit ⁊
nihil fecit: q2 nec illius credulitas merebatur videre diui
na. Et dn̄s iactantiaꝫ declinabat: ⁊ forte typice in herode
oēs impij ſignificant: q̄ ſi legi nō crediderīt ⁊ ꝓphetis: mi
rabilia xp̄i opera in euangelio videre nō poſſunt. GRE.
xxij.mo. Hoc ēt audiētes nos oportet addiſcere: vt quo
tiens auditores noſtri noſtra volūt quaſi laudādo cogno
ſcere nō aūt ſua ꝑuerſa mutare oio tacemus: ne ſi oſtenta
tionis ſtudio verbū dei loquimur: ⁊ illoꝝ que erat culpa
eſſe nō deſinat: ⁊ nr̄a que nō erat fiat. Multa aūt ſūt q̄ au
dictis aium ꝓdūt: maxīe ſi auditores nr̄i ⁊ ſemp laudant
qd̄ audiūt: ⁊ nunꝙ̄ qd̄ laudāt ſequunt. GRE.x.mo. In
quiſitus ḡ redēptor tacuit: expectat⁹ miracula adhibere
contēpſit: ſeſeqꝫ apud ſe in occultis retinēs eos quos ex
teriora querere ꝯpetit: ingratos foris reliquit: magis eli
gēs aptea ſuperbientibus deſpici: ꝙ̄ a nō credentib⁹ va
cua voce laudari. vnde ſequit. Sta.aūt prin.ſacer. ⁊ ſcri.
con.accu.cum: ſpre.aūt il.hero.cū exer. ſuo: ⁊ illu.indu.
veſte alba ⁊ remi.ad pilatū. AM. Nō ocioſuꝫ ꝙ veſte
alba induit ab herode: immaculate tribuēs indicia paſſi
onis: ꝙ agnus dei ſine macula cū gloria mūdi peccata ſu
ſciperet. THEO. Tu tm̄ conſidera ꝙ per ea que facit di
abolus īpedit: cogerit deriſiones ⁊ obprobria in xp̄m:
ex quib⁹ declarat ꝙ dn̄s ſeditioſus nō ſit alioquin nō de
rideret plebe reddita ſuſpecta: ⁊ nouitatibus gaudente.
Miſſio aūt xp̄i a pilato ad herodē fit amicitie cois exor
diū quaſi pilato nō vſurpāte ſibi ſubditos ditiōi herodis
vn̄ ſubdit. Et fa.ſūt ami.he. ⁊ pi.in ipa die: nam ante ini.
erant ad inuicē. Attende diabolū vbiqꝫ coniūgenteꝫ diſ
iuncta: vt xp̄i ꝑagat necē. Erubeſcamus ḡ nos: ſi cauſa no
ſtre ſalutis nec amicos in ꝓprio federe cōſeruem⁹. AM.
In typo ēt herodis atqꝫ pilati: q̄ amici ex inimicis p Jeſū
xp̄m facti ſūt: ⁊ plebis iſraelis ⁊ populi gētilis figura ſer
uat: ꝙ per dn̄i paſſionē vtriuſqꝫ ſit futura ꝯcordia: ita tm̄
vt prius populus nationū capiat dei verbū: ⁊ ad popu
lum iudeoꝝ fidei ſue deuotionē trāſmittat: vt illi quoqꝫ
gloria maieſtatis ſue corp⁹ veſtiāt xp̄i qd̄ ante deſpexerat
BEDA. Uel hoc herodis ⁊ pilati fedus ſignificat: qd̄
gentiles ⁊ iudei genere ⁊ religione ⁊ mente diſſidentes: in
chriſtianis perſequendis conſentiunt.

¶ Pilatus aūt cōuocatis principibus ſacerdo
tuꝫ ⁊ magiſtratibus ⁊ plebe: dixit ad illos. Obtu
liſtis mihi hunc hominē: quaſi auertentē populū
⁊ ecce ego corā vobis interrogās nullā cām inue
nio in hoie iſto: ex his in quibus eū accuſatis. Sꝫ
neqꝫ herodes. Nā remiſi vos ad illuꝫ: ⁊ ecce nihil
dignū morte actū ē ei. Emendatū ergo illū dimit
tam. Neceſſe autē habebat dimittere eis per dieꝫ
feſtum vnum. Exclamauit aūt ſimul vniuerſa tur
ba dicens. Tolle hunc: ⁊ dimitte nobis barrabaꝫ
Qui erat ꝓpter ſeditionē quādā factā in ciuitate ⁊
homicidiū miſſus in carcerē. Iterꝝ aūt pilatus lo
cutus eſt ad eos: volens dimittere ieſuꝫ. At illi ſuc
clamabant dicētes. Crucifige crucifige eū. Ille āt
tertio dixit ad illos. Quid eniꝫ mali fecit iſte. Nul
lam cauſam mortis inuenio in eo. Corripiā ergo
illū: ⁊ dimittam. At illi inſtabāt vocibus magnis
poſtulantes vt crucifigeretur: ⁊ inualeſcebant vo
ces eoꝝ. Et pilatus adiudicauit fieri petitionē eoꝝ
Dimiſit autem illis eum qui propter homicidiū
⁊ ſeditioneꝫ miſſus fuerat in carcerem quem pete
bant. Jeſum vero tradidit voluntati eorum.

¶ AVG. de con.euan. Rediens lucas ad ea que apud p̄
ſidē gerebant. vnde digreſſus erat vt narraret qd̄ apd̄ he
rodē actū ē ita dicit: Pilatus aūt conuo.prin.ſacer. ⁊ ma.
⁊ ple.di.ad eos: obtu.mi.hūc ho.q̄ſi auer.po. ⁊ ec. ego
co.vo.inter.nul.cau.inue.in ho.iſto ex his in qui.eū ac
cuſatis. Hic intelligimus eū pretermiſiſſe queādmodū a
dn̄o queſierit: quid accuſatoribus reſpōderet. AM. Hic
pilatus xp̄ꝫ abſoluit iudicio: crucifigit miniſterio. ad he
rodē mittit: ad pilatū remittitur. vn̄ ſeqtur. Sed neqꝫ he.
naꝫ remiſi vos ad illū: ⁊ ecce nihil dignū morte actuꝫ eſt
ei. Et ſi vterqꝫ reū non pronūciat: ob metuꝫ tm̄ aliene cru
delitatis ſtudijs pilatus obſeqtur. THEO. Duoꝝ ergo
viroꝝ teſtimonio ieſus inſons oñditur. iudei vero q2 ac
cuſabant nullū teſtē obtulerūt: cui credere oporteret. Ui
de ergo quō ſuperet veritas: Jeſus tacet: ⁊ teſtant inimici
ꝓclamāt iudei: ⁊ nullus eoꝝ atteſtatur clamoribus. BE.
Pereant ergo ſcripta que tanto poſt tpe ꝯtra xp̄m ꝯpoſi
ta: nō illum apud pilatū magice artis accuſatū: ſed ꝯpo
nentes apud dn̄m pfidie ⁊ falſitati accuſandos eē demō
ſtrant. THEO. Lentus ergo pilatus nec ſatis apud ve
ritatē ſeuerus: q2 timebat accuſationes ſubiungit. Emen
datū ergo illū dimittā. BE.q.d. Flagris illum ⁊ ludibrijs
quātū iubetis afficiā: dummodo innoxiū ſanguinē nō ſi
tiatis. Sequit: Neceſſe āt habe.dimit.eis p di.feſtū vnū.
Neceſſe habebat non iperialis legis ſanctione: ſed annua
gentis cōſuetudine deuictus: cui per talia gaudebat pla
cere. THEO. Romani eniꝫ iudeis ꝯceſſerāt ſm̄ leges
⁊ ritus proprios cōuerſari. Mos aūt patrius erat iude
is petere damnatos a principe: ſicut a ſaule ionathan peti
uerunt. vnde ⁊ de eoꝝ petitione nunc ſubdit. Excla.autē
ſi.vni.tur.di. Tolle hūc ⁊ dimit.no.bar.q̄ erat pp ſedi.q̄n
daꝫ factā in ciui. ⁊ homi.miſ.in carcerē. AM. Non ime
rito homicide abſolutionē petūt: qui flagitabāt innocen
tis exitiū: tales leges hꝫ iniquitas: vt ꝙ oderit innocentia
ſcelus diligat. In quo tm̄ nois interpretatio ſpēm dat figu
re: barrabas.n.patris filius latine dicit. Illi ergo quib⁹
di. Uos ex pr̄e diabolo eſtis: vero dei filio: patris ſui filiū
ideſt antichriſtū prelaturi eē ꝓdunt. BE. Heret aūt iude
is vſqꝫ hodie ſua petitio: q2.n.data ſibi optione: p ieſu
latronē: p ſaluatore interfectorē elegerūt: merito ſalutem
vitāqꝫ pdiderūt: ⁊ latrocinijs ſe ac ſeditionibus intantū
ſubiecerūt vt ⁊ patriā ⁊ regnū ſuū pdiderit. THE. Sic ḡ
gens olim ſancta ſurit ad cedendū: pilatus gentilis cedē
ꝓhibet. Sequit.n. Iterꝝ aūt pila.locu.eſt ad il.vo.di.ieſū
At il.ſuccla.di. Cru.cru.eū. BE. Peſſimo.n.genere mor
tis occidere innocentē: hoc ē crucifigere deſiderant. Pen
dentes.n.in ligno crucifixi clauis ad lignū pedibus ma
nibuſqꝫ cōfixis ꝓducta morte necabant: ne dolor citius
fineret. Uerꝝ a dn̄o electa erat mors crucis quā diabolo
ſuperato: tanꝙ̄ tropheū in frontibus fideliū erat poſitu
rus. THE. Tertio aūt pilatus xp̄m abſoluit. Sequit.n.
Ille aūt ter.dixit ad il. Quid eniꝫ mali fecit iſte: nul.cau.
mor.inue.in eo. Cor.ḡ il. ⁊ dimittā. BE. Hāc correptōeꝫ
qua populo ſatiſfaceret: ne vſqꝫ ad crucifigendū ſaluato
rem ſeuirent: pilatus querebat: non ſoluꝫ obtuliſſe: ſed ēt
deridendo ⁊ flagellādo exhibuiſſe: verba ioannis teſtan
tur. Quia vero totā accuſationē quā aduerſus dn̄m detu
lerunt: ſollicita interrogatione videbant euacuatā: tandē
ad ſolas preces conuertūt. vn̄ ſequit: At il.inſta.vo.ma.
poſtu.vt cru. ⁊ inua.vo.coꝝ. THE. Tertio clamant cō
tra xp̄m: vt per trinā hāc vocē: ſue eē occiſionem chriſti
approbēt: quā petendo extorſerūt. Sequit eniꝫ. Et pila.
adiu.fieri peti.coꝝ: dimi.aūt cum il.qui pp homi. ⁊ ſedi.
miſ.fue.in car.ie.ve.tradi.volun.coꝝ. CHRY. Puta,

bant enim hoc ſe poſſe aſtruere ꝙ ieſus deterius eſſet la
trone ⁊ ideo neq̄: vt neq̄ ꝓ pietate: neq̄ ꝓ feſti pre
rogatiua deberet liberari.

Et cū ducerēt eū apprehenderūt ſimonē quēdā
cyrenēſem venientē de villa: ⁊ iposuerūt illi crucē
portare poſt ieſū. Sequebāt aūt illū multa turba
populi ⁊ mulieꝝ: que plangebāt ⁊ lamentabātur
eū. Cōuerſus aūt ad illas dixit ieſus: Filie hieru
ſalē: nolite flere ſup me: ſed ſuper voſipſas flete
⁊ ſup filios vr̄os. Qm̄ ecce venient dies in quibus
dicēt: Beati ſteriles: ⁊ ventres q non genuerūt: ⁊
vbera que nō lactauerunt. Tunc incipient dicere
montibus: cadite ſup nos: ⁊ collibus operite nos
Quia ſi in viridi ligno hec faciunt: i arido qd fiat?
Ducebāt āt ⁊ alij duo neq̄ cū eo: vt iterficerētur.

GLO. Poſita ꝯdēnatione chriſti: ꝯuenienter agit de
eius crucifixione cū di. Et cū ducerēt eū apprehēderunt
ſimonē quēdā cyrenēſē venientē de villa: ⁊ impoſuerūt
ei crucē portare poſt ieſum. AVG. de con. euan. Joan
nes aūt narrat ꝙ ieſus baiulabat ſibi crucē. vnde intelli
git ꝙ ipſe ſibi portabat crucē cū exiret in eū q̄ di. caluarie
locū: Simon aūt in itinere angariatus ē: cui data eſt por
tanda crux vſq̄ ad locū: nullus. n. alioꝝ acceptabat cru
cē baiulare: eo ꝙ lignum deteſtabile putabāt: ⁊ iō ſimoni
cyreneo quaſi in quandā iacturā ipoſuerūt crucē portare
quā alij recuſabāt. Hic adiple illud iſaie: Cuius principa
tus ſup humeꝝ eius. principatus. n. chriſti ē crux eius pp
quā ſm apoſtolū deus eū exaltauit. Et ſicut i ſignū digni
tatis alij baltheū alij mitrā portāt: ſic ⁊ dn̄s crucē. Etſi in
quires inuenies nō aliter in nobis regnare ieſum: niſi per
aſperitates: quo fit vt delicioſi inimici ſunt xp̄i crucis.

AM. Chriſtus ergo crucē baiulās: iam tropheū ſuum
victor attulit crux ſup humeros iponitur: qꝛ ſiue ſimon
ſiue ipſe portauerit: ⁊ xp̄s in hoīe: ⁊ homo portauit i chri
ſto. Nec diſcordant euangeliſtaꝝ ſnie qn̄ cōcordat myſte
riū. Et bonus ordo noſtri ꝓfectus ē: vt prius crucis ſue
trophea ipſe erigeret: deinde martyribus traderet erigen
dū. Nō iudeus ē qui crucē portat: ſed alienigena atq̄ pe
regrinus: nec precedit: ſed ſequit: iuxta hoc qḋ ſcriptū eſt:
Tollat crucē ſuā ⁊ ſequatur me. BE. Simon aūt obedi
ens cyrene heres interpretatur. vnde p eū populi gentiū
deſignātur: qui quondā peregrini ⁊ hoſpites teſtoꝝ nūc
obediēdo facti ſūt dei heredes. De villa aūt ſimon egre
diens: crucē portat poſt ieſum: cū paganis ritibus dere
lictis: veſtigia dominice paſſionis obediēter amplectitur
Villa. n. grece pagos vocatur: a qua pagani nomē trahūt

THEO. Vel ille tollit crucē xp̄i qui venit a villa. i. di
mittit hūc mūdū ⁊ opera eius: in hieruſalem. i. in ſupnā
libertatē tēdēs. Ex hoc ēt nō modicū ſumitur documētū
Qui. n. ad modū xp̄i magiſter eſt: debet ipſe prius tollere
crucē: ⁊ timore dei propriā carnē cōfigere: ⁊ ſic ſubditis
⁊ obedientibus eam iponere. Seqt aūt xp̄m ēt multitudo
plebis ⁊ mulieꝝ. nam ſubdit. Sequebatur aūt illū multa
turba populi ⁊ mulieꝝ que plangebāt ⁊ lamētabant eū.
BEDA. Multa quidē turba crucē dn̄i: ſed non vna ea
dēq̄ mēte ſequebāt. Nā populus qui eius mortē ipetra
uerat: vt morientē letus aſpiceret: mulieres vero vt mori
tuꝝ plorarēt. Nō aūt ideo ſolus mulieꝝ planctus ſeque
batur: qꝛ nō ēt innumerus viroꝝ cetus de eius erat paſſi
one meſtiſſimus: ſed qꝛ femineꝰ quaſi cōtēptibilior ſexus
liberius poterat qḋ ſenſerat oſtentare. CIRY. Amans
etiā lachrymarū ē ſemper ſexus femineus ⁊ mentē hn̄s
flexibilē ad pietatē. THEO. Per hoc ēt ſignificabatur
ꝙ multitudo magna iudeoꝝ eēt poſt crucē itura credēs
in ieſum. Sed ⁊ mens infirma que ſignificatur per femi
nā: ſi ſumpta cordis contritione per penitentiā fleat: ſed
tur ieſum propter noſtram ſalutem afflictum. Flebāt igit
mulieres per cōpaſſionē. Eum aūt qui vltro patitur flere
nō oportet: ſed magis ei applaudere: ⁊ ideo eas flere ve
tat. Sequit. n. Cōuerſus aūt ieſus ad illas dixit. Filie hie
ruſalē: nolite flere ſup me. BEDA. Cuius. ſ. cita reſurre
ctio mortē ſoluere pōt: cuius mors ⁊ oēm mortē ⁊ ipſū
mortis deſtructura ē auctorē. Notādum autem cū filias
hieruſalem appellat: ꝙ nō ſole que cū eo venerant a gali
lea: ſed ⁊ eiuſdē vrbis ciues ei mulieres adheſerunt.

THEO. Mādat de plorantibus eū in futura mala p
ſpectu intēdere: ⁊ ſuper illis flere. Sequit. n. ſup voſipſas
flete ⁊ ſuper filios veſtros. CIRY. Significans in futuro
mulieres liberis eē orbandas: nam irruēte bello in terra
iudeoꝝ cuncti ſimul peribunt magni ⁊ parui: vn̄ ſeqtur.
Quia ecce venient dies in quibus dicent: beate ſteriles: ⁊
ventres qui non genuerūt: ⁊ vbera que non lactauerūt

THEO. Cū. n. femine crudeliter ſuos aſſabunt filios
⁊ venter qui ꝓduxerat flebiliter: iterato recipiet genitum
BEDA. In quo die venture a romanis obſidionis ⁊
captiuitatis tp̄s ſignificat de quibus ſupra dixerat. Ve
pregnātibus ⁊ nutrientibus in illis diebus. Naturale eſt
aūt iminente captiuitate hoſtili alta vel abdita quibꝰ ab
ſcondantur hoīes refugia querere. vn̄ ſeqtur: Tunc inci
pient montibus dicere. Cadite ſuper nos: ⁊ collibꝰ: ope
rite nos Refert. n ioſephus inſiſtentibus ſibi romanis:
certatim iudeos cauernas montiū colliūq̄ petiſſe ſpelū
cas: pōt. n. ꝙ beatificandas dicit ſteriles de his intelligi q̄
vtrolibet ſexu ſe caſtrauerunt pp regnū celoꝝ montibus
collibuſq̄ dici: cadite ſuper nos: ⁊ operite nos: cū qlibet
ſue fragilitatis memores ingruente tentationū articulo:
ſublimium quorumcūq̄ viroꝝ queſierint exemplis mo
nitis ⁊ precibus defendi. Sequitur. Quia ſi in vi. li. hec
fa. in ari. quid fiet? GRE. xxi. mo. Se lignum viride ⁊
nos lignū aridū dixit: qꝛ ipſe in ſe vim diuinitatis habuit
nos vero q̄ puri hoīes ſumus: lignū aridū appellamur.

THEO. quaſi dicat iudeis: Si ergo in me lignū fructi
ferum iugiter virēs taliter ſeuierūt romani: quid non atē
tabunt erga vos: populū dico quaſi lignum aridum pri
uatum qualibet viuificante virtute: nec vllum fructum fe
rentem. BE. Vel quaſi oībus diceret. Si ego qui pecca
tum non feci: lignū vite appellatus ſine igne paſſionis a
mundo nō exeo: qd putas eis manere tormenti qui ſunt
fructibus vacui? THEO. Malā aūt opinionem de do
mino innuere volens diabolus: ēt latrones faciebat cru
cifigi cum eo. vnde ſequitur. Duce. autem ⁊ alij duo neq̄
cum eo vt interficerentur.

Et poſtq̄ venerūt in locum q vocat caluarie: ibi
crucifixerūt eum: ⁊ latrones: vnum a dextris: al
terum a ſiniſtris

ATHA. vbi corruptū ē genus humanū: ibi xp̄s ꝓ
prium corpus expoſuit: vt vbi ſeminata ē corruptio: ibidē
incorruptio oriatur: pp qḋ in loco caluarie crucifigitur.
Dicitur. n. Et poſtq̄ vene. in lo. q̄ vo. cal. ibi cruci. eum.
Quē locū doctores iudeoꝝ aiunt eſſe ſepulchrum ade.

BEDA. Vel aliter: Foris portā loca erāt in quibꝰ trū
cabant capita damnatoꝝ: ⁊ caluarie. i. decollatoꝝ ſūpſe
runt nomen: Et ſic pro oīum ſalute quaſi noxius: inter no
xios crucifigitur: vt vbi abundauit peccatū: ſupabundat
⁊ gratia. CIRYL. Non aūt ipſe vnigenitus dei filius in
propria natura qua deus ē: paſſus ē: que ſunt corporis:
ſed magis in natura terrena. Decet. n. vtrunq̄ de vno ⁊
eodē filio dici. ſ. ⁊ non pati diuine: ⁊ paſſum eē humani
tus. EVSE. Si aūt aliter poſt ꝯuerſationem cū hoībus
euaneſcens ſubito euolaret fugiens mortē ab hoībus cō
pararetur phantaſmati: ⁊ quemadmodū ſiquis incōbu
ſtibile quoddā nobis vas: ⁊ preualēs ignis nature vellet
oſtendere flamme illud traderet: ⁊ conſequenter a flāma
illud illeſum extraheret. Sic dei verbum volens oſten
dere

dere inſtrumentum quo vſus eſt ad humanā ſalutem eſſe
preualens morti mortale morti expoſuit ad demonſtran
dā eius naturā: deinde poſt modicū a morte illud eripu/
it in ſignū diuine virtutis. Et prima quidē cā mortis xpi
hec ē: ſecunda vero diuine ptatis oñſio: corpus xpi inha
bitantis: cū.n. antiquitus deificarent hoīes cōem exitum
mortis ſortitos: quos heroas ꝛ diuos noīabant: docuit
illū ſolū mortuū verū deū eē fatēdū: quē brauia victorie
morte proſtrata decorāt. Tertia ratio ē victima pro toto
genere hoīu₃ mactanda: qua oblata tota ptās demonu₃
periit: ꝛ error quilibet eſt ſedatus. Eſt ꝛ alia cā ſalutifere
mortis: vt diſcipuli oculata fide ꝯſpicerēt reſurrectiōe₃
poſt mortē: ad quā ꝓpriā ſpem erigere docebant: vt mor
te₃ ꝯtēnentes: agonē ꝯ errores inirēt alacriter. CHRY.
Non aūt ſui mortē quā nō habebat: cū ſit vita: ſed hoīu₃
venit ꝯſumpturus ſaluator. vñ nō propria morte corpus
depoſuit: ſed ab hoībus illatā ſuſtinuit: ſed ꝛ ſi egrotauiſ
ſet corpus eius: ꝛ in conſpectu oīum ſolueretur: inconue
niens erat eū q̄ ſanare alioꝝ languores hēe propriū cor/
pus affectū languorib⁹: ſed ꝛ ſi abſq̄ aliquo morbo ſeor
ſum alicubi corpus depoſuiſſet: ac deinde rurſus ſe offer
ret nō crederet ei de reſurrectione diſſerenti: oportet eni
mortē reſurrectionē p̄cedere. Cur ergo reſurrectionē palā
quidē p̄dicaret: clanculo vero moreret: nimiꝝ ſi latenter
hec eueniſſent: qō excogitarēt hoīes incredulitatis calum
nias: quō pateret xpi in morte₃ victoria: niſi corā oībus
eam patiens p incorruptionē corporis ꝓbaſſet extincta₃
Sed dices: decebat ſaltē glorioſa₃ mortē ſibi excogitare:
vt euitaret ignominiā crucis: ſed ꝛ ſi hoc feciſſet: ſuſpectū
ſe reddidiſſet: quaſi nō hñs virtutē contra quālibet mor/
tem. Sicut ergo pugil ꝓſternēs illū quē hoſtes obtulerit:
oñditur excellentior oībus: ſic oīum vita ab hoſtibus il/
latam quā putabāt eē dirā ꝛ infamē ꝛ deteſtabile₃ mortē
in cruce ſuſcepit: vt hac interēpta dominiū mortis totali
ter deſtruat: pp qō nō caput ei amputat vt ioanni: neq̄ ſe
ctus ē vt iſaias: vt corpus integꝝ ꝛ indiuiſibile morti ſer
uet: ꝛ non fiat occaſio volentibus eccleſiā diuidere. Vole
bat ēt ſubportare quā incurreramus maledictionē: male
dictam mortē. ſ. crucis ſuſcipiendo ſm illud. Maledict⁹
homo qui pendet in ligno. In cruce ēt expāſis manibus
morit: vt altera quidē manu vetere₃ populū: altera eos
qui ſunt ex gentibus trahat: vtroſq̄ ſibi coniungēs. Mo/
riens etiā in cruce a demonibus expiat aerē ꝛ aſcenſū no
bis parat in celu₃. THEO. Quia ēt p lignū mors intra/
uerat: neceſſe erat vt per lignū exterminaret: ꝛ vt dñs per
ligni dolores inuictus tranſiens ꝯfutaret delectationem
prouenientē₃ ex ligno. GRE. niſenus: Sed ꝛ figura cruciſ
a medio cōtactu in quattuor extrema ptita: ſignificat vir
tutē ꝛ prouidentia₃ eius qui in ea pependit vbiq̄ diffuſā
AVG. de q̄. no. ꝛ ve. teſtamēti: Nō fruſtra ēt tale genus
mortis elegit: vt latitudinis: ꝛ altitudis: ꝛ lōgitudinis ꝛ p
funditatis: de qb⁹ apoſtolus loq̄t magiſter exiſteret. Nā
latitudo ē in eo ligno: qō traſuerſu₃ deſuper figit: hoc ad
bona opa ptinet: q2 ibi extēdūt man⁹. Lōgitudo in eo qō
ab ipo ligno vſq̄ ad terra₃ conſpicuū ē. ibi.n. quodāmō
ſtatur. i. perſiſtitur ꝛ pſeuerat qō longanimitati tribuitur.
Altitudo ē in ea ligni parte que ab illo qō tranſuerſum fi
gitur: ſurſu₃ verſus relinquit: hoc ē ad caput crucifixi: q2
bene ſperātiū ſupna expectatio ē. Ja₃ vero illud ex ligno
qō fixū occultat: vnde totū illud exurget: profunditatem
ſignificat gratuite gratie. CHRY. Duos etiā latrones
vtrinq̄ crucifixerūt: vt coꝝ ſuſpitionis fieret pticeps: vñ
ſequit. Et latro. vnus a dextris: ali. a ſiniſtris: ſed non ita
euenit: nā de illis nil dī. Huius āt crux vbiq̄ honorat: re
ges diademata deponētes aſſumūt crucē: in purpuris: in
diadematibus: in armis: in menſa ſacrata vbiq̄ terraru₃
crux emicat: nō talia ſunt humana. Viuentibus.n. iſtis q̄
egerunt ſtrennue arridēt ꝓpria geſta. his aūt pereuntib⁹
pereunt: ſed in xpo totū contrariū. Nā ante crucē oīa me
ſta: vt aūt crucifixus ē: oīa clariora facta ſūt: vt noſcas nō
purū hoīe₃ eē crucifixū. BEDA. Duo aūt latrones cū
xpo crucifixi: ſignificāt eos q̄ ſub fide xpi vel agone mar
tyrii vel ꝯtinētie artioris inſtituta ſubeūt: ſed q̄ hec ꝓ eter
na gloria faciūt dexteri latronis: qui aūt humane laudiſ
intuitu: ſiniſtri latronis actus imitantur.

¶ Jeſus aūt dicebat: Pater dimitte illis. Non
n. ſciūt qd faciūt. Diuidentes vero veſtimēta eius
miſerūt ſortes: ꝛ ſtabat populus expectās: ꝛ deri
debāt eū principes cū eis dicentes. Alios ſaluos
fecit ſeipſum ſaluū faciat: ſi hic eſt xps dei electus
Illudebāt āt ei: ꝛ milites accedētes: ꝛ acetū offerē
tes ei dicētes. Si tu es rex iudeorum: ſaluū te fac.

¶ CHRY. Quia dñs dixerat. Orate ꝓ perſequētibus
vos: hoc ēt crucē aſcēdens fecit. vñ ſequit: Jeſus aūt di.
Pr̄ di. illis. Nō q2 nō poſſet ipe relaxare: ſed vt nos pro
pſequētibus orare doceret: non ſolū verbo: ſed ꝛ opere.
Dicit aūt: dimitte eis: ſi penituerint. Fauet.n. penitentibus
ſi vellēt poſt tantā nequiciā reatus p fidem diluere. BE.
Neq̄ putandū ē hic eū fruſtra oraſſe: ſed in eis q̄ poſt ei⁹
paſſionē crediderūt: qō orabat impetraſſe. Notādū ſa/
ne q̄ nō pro eis orauit qui filiū dei intellexerūt crucifige
re: nec confiteri voluerūt: ſed pro eis q̄ neſciebāt quid fa/
cerēt: zelū dei hñtes: ſed nō ſ₃ ſcia₃. vñ ſubdit: Nō.n. ſciūt
q̄d faciūt. GRECVS. Permanētes v̄o poſt crucē i īfide
litate nullus per ignorātiā iuuari putabit dignis miracu/
lis ſonora voce eū p̄dicātib⁹ eē deū. AM. Refert ḡ cōſi
derare q̄lis crucē aſcēdat: nudū.n. video: talis ḡ aſcēdat:
q̄ ſclm vincere parat: vt ſcli adiumēta nō q̄rat: vict⁹ ē aūt
adā q̄ veſtimēta q̄ſiuit: vicit ille q̄ tegumēta depoſuit: ꝛ ta
lis aſcēdit: quales nos auctore deo natura formauit taliſ
in paradiſo primus hō habitauerat: talis in paradiſo hō
ſecūdus intrauit. Pulchre aūt aſcēſurus crucem regalia
veſtimenta depoſuit: vt ſcias quaſi hoīe₃ paſſum eē: non
quaſi deū regē: ꝛ ſi vtrūq̄ xps. ATHA. Qui ēt cūctas
conditiones noſtras cā noſtri ſuſcepit: induit veſtimenta
noſtra ſigna mortificationis ade: vt exuat illa ꝛ hoꝝ vice
induat nos vitam ꝛ incorruptionem. Sequit: Diuidētes
vero veſtimēta eius: miſerūt ſortes. THEO. Forſitan
n. plures coꝝ egebāt: vel forte magis ad obprobriu₃ hoc
faciebāt: ꝛ ex quadā laſciuia: quid.n. precioſū inueniebāt
in veſtibus: BE. In ſorte aūt gratia dei ꝯmendata eſt:
q2 cū ſors mittit non pſone cuiuſq̄ vel meritis: ſed occul
to dei iudicio cedit. AVG. de con. euan. Hoc quidē bre
uiter dictum ē a tribus euangeliſtis. Joannes diſtinctius
hoc explicat: quēadmodū hoc geſtū ſit. THEO. Delu/
dentes igitur hoc agebāt. Nā vbi principes ſubſannabāt
q̄d dicere oportet ō vulgo. Sequit.n. Et ſtabat populus
qui. ſ. petierat eū crucifigi. Spectans. ſ. finem. Et deride/
bant eū principes cū eis. AVG. de concor. euan. Or
principes dixit nec addidit Sacerdotū: oēs primates ge
nerali noīe cōplexus ē: vt ibi poſſent intelligi ſcribe ꝛ ſeni
ores. BE. Qui ēt nolentes ꝯfitent q̄ alios ſaluos fecit.
Sequit.n. dicētes. Alios ſaluos fecit: ſeipꝫ ſaluū faciat.
ſi hic ē xps dei electus. ATHA. Dñs aūt vere ſalua/
tor nō ſaluādo ſeipm: ſed creaturā liberādo volebat co/
gnoſci ſaluator. Neq̄.n. medic⁹ q2 ſibi medet: medic⁹ eē
cognoſcit: niſi erga languidos artē probet: ſic dñs ſalua/
tor exiſtēs: nō habeat opus ſalutis: neq̄ deſcendendo de
cruce volebat cognoſci ſaluator ſed morādo. multo nāq̄
maiorē ſalutē mors ſaluatoris affert hoībus q̄ deſcēſus
de cruce. GRECVS. Videns aūt diabolus nullū eē ſibi
defenſaculū titubabat: ꝛ quaſi aliud nō valēs tētauit vlte
rius ꝓpinari ſaluatori acetū ad bibendū. Sequit.n. Illu
debāt aūt ei ꝛ milites accedentes: ꝛ acetū offerentes illi.
quod contra ſeipm facere diabolus ignorabat. Nā ama/
ritudīnē ire ex preuaricatione legis factam qua cunctos

detinebat ſaluatori prebebat: quã ille ſumens conſumme
bat: vt vice aceti vinũ det nobis in potũ: qđ ſapientia mi
ſeruit. THEO. Obtulerũt aũt milites xp̄o acetũ quaſi
regi ſubminiſtrãtes. Sequit̃. n. Dicẽtes. Si tu es rex iude
orum ſaluum te fac. BE. Et notandũ ꝙ iudei vocabulũ
chriſti ſcripture ſibi auctoritate creditum blaſphemantes
irrident. Milites vero vtpote ſcripturaꝝ neſcij non chri
ſto, ſed regi iudeorum inſultant.

¶ Erat aũt ⁊ ſuperſcriptio ſcripta ſup eũ lr̃is gre
cis ⁊ latinis ⁊ hebraicis: hic ẽ rex iudeoꝝ. Unus
aũt de his qui pendebãt latronibus blaſphema
bat eũ dicẽs. Si tu es xp̄s: ſaluũ fac teipm̃ ⁊ nos.
Rñdens aũt alter increpabat eũ dicens. Neqꝫ tu
times deũ: q2 in eadẽ dãnatiõe es. Et nos qdẽ
iuſte: nã digna factis recipim⁹. Hic vero nihil ma
li geſſit. Et dicebat ad ieſum. Dñe memẽto mei cũ
veneris in regnum tuũ. Et dixit illi ieſus. Amen
dico tibi: hodie mecum eris in paradiſo.

¶ THEO. Aliam attende ſagacitatẽ demonis agitatã
in xp̄m: triplici. n. litteraꝝ figura promulgabat accuſatio
nẽ ieſu: ne. ſ. quicq̃ tranſeuntẽ lateat ꝙ ob hoc ſuſpenſus
fuerat: q2 ſe regẽ faciebat: Dr̃. n. erat aũt ⁊ ſupraſcriptio ſcri
pta ſuper illũ litteris grecis: latinis: ⁊ hebraicis. Hic eſt
rex iudeoꝝ: per qđ ſignificabat potentiſſimas gentiũ qua
les erant romani: prudentiſſimas quales greci: maxime
deũ colẽtes quale fuit iudeoꝝ genus: ſubijci debere ipe
rio xp̄i. AM. Merito aũt ſupra crucẽ ponit̃ titulus: q2
non humani corporis: ſed diuine ptãtis ẽ regnum quod
hꝫ chriſtus. Lego titulũ regis iudeoꝝ cũ lego. Regnũ me
um non ẽ de hoc mundo. Lego cãm xp̄i ſuper caput eius
ſcriptã cũ lego: Et deus erat verbũ: caput. n. xp̄i. deus.

¶ CIRY. Alter aũt latronũ eadem cũ iudeis cruciabat.
Sequit̃. n. Unus aũt de his qui pẽdebãt latronibus bla
ſphemabat eũ dicẽs: Si tu es xp̄s: ſaluũ fac teipꝫ ⁊ nos.
Alter vero refrenabat voces ipſius. Sequit̃. n. Rñdẽs aũt
alter increpabat eũ dicẽs. Neqꝫ tu times deũ: q2 in eadẽ
damnatiõe es. Sed ⁊ ꝓpriũ reatũ confeſſus ẽ ſubdens:
Et nos quidẽ iuſte: nã digna factis recipimus. CHR.
Hic fungitur vice iudicis cõdemnatus ⁊ incipit de verita
te cenſere qui corã pilato per multa tormenta confeſſus ẽ
ſcelera. Quia aliud eſt homo cenſor quem latẽt intima: ⁊
aliud deus qui mentes penetrat. Et ibi quidẽ poſt confeſ
ſionẽ pena ſubſequitur: hic aũt cõfeſſio fit ad ſalutẽ: ſed
ad xp̄m pronunciat innocẽtem: Hic vero nihil mali fecit
q. d. Nouã vide iniuriã: honeſtatẽ damnari cũ ſcelere.
Nos viuẽtes cecidimus: hic mortuos ſuſcitauit: nos ali
ena ſumus furati: hic ⁊ ſua iubet tribuere. beatus igitur
latro aſtãtes docebat talia diſſerens: quib⁹ alteꝝ increpa
bat. Sed vt videt extinctos audit⁹ aſtantiũ: redit ꝯuenien
ter ad eũ qui nouit ꝯcordia. Sequit̃. n. Et dicebat ad ieſũ
Dñe memento mei cũ veneris in regnũ tuũ. Crucifixum
aſpicis: ⁊ dñm profiteris. cõdemnati vides figurã ⁊ re
gis predicãs dignitatẽ. Mille malis imbutus: poſtulans
iuſtitie fontẽ reminiſce tue nequicie: ſed dices: video qdẽ
apparẽs obprobriũ: ſed intueor latẽs regnũ ⁊ tu aueritis
mea publica ſcelera: ⁊ acceptas fidem intentionis occul
te: Diſcipulũ veritatis vſurpauit nequicia: diſcipulũ ne
quicie nõ cõmutabit veritas? GRE. xviij. mo. In cruce
claui manus eius pedeſqꝫ ligauerãt: nihilqꝫ a penis ĩ eo
liberũ niſi cor ⁊ lingua remanſerunt. Inſpirãte deo totũ
ei obtulit: quod ĩ ſe liberũ inuenit: vt iuxta hoc qđ ſcriptũ
ẽ: Corde crederet ad iuſtitiam: ore cõfiteretur ad ſalutem
Tres autẽ virtutes quas apoſtolus memorat: ſubito re
pletus gratia: ⁊ accepit latro: ⁊ ſeruauit in cruce. Fidem
nãqꝫ habuit: qui regnaturũ deũ credidit: quẽ ſecũ pariter
morientẽ vidit: ſpẽ habuit: qui regni eius aditũ poſtula
uit: ꝗ charitatẽ quoqꝫ ĩ morte ſua viuacit̃ tenuit: ꝗ fratrẽ
⁊ collatronem pro ſimili ſcelere morientem de iniquitate
ſua redarguit. AM. Pulcherrimum autẽ datur affectãn
de conuerſionis exemplum ꝙ tam cito latroni venia re
laxatur. Cito ignoſcit dominus: quia cito ille cõuertitur
⁊ vberior ẽ gratia q̃ precatio: ſemper enĩ dominus plus
tribuit q̃ rogatur: ille rogabat vt memor ſui eẽt. De dño
autem ſequitur. Et dixit illi ieſus: Amen dico tibi: hodie
mecũ eris in paradiſo. Uita ẽ enĩ eſſe cũ xp̄o: ⁊ vbi chri
ſtus: ibi regnum. THEO. Et quemadmodũ quiſqꝫ rex
victorioſus rediens ex triumpho optima predaꝝ fert ſe
cum: ſic ⁊ dominus predatus portionẽ diabolicaꝝ pre
darum ſcilicet latronẽ ducit ſecũ in paradiſum. CHRY.
Erat ergo videre ſaluatorẽ in medio latronum: trutinam
iuſticie trutinantem fidem ⁊ infidelitatem. Expulit diabo
lus de paradiſo adam: chriſtus latronem impulit ante to
tum orbem ⁊ ante apoſtolos. nudo verbo ſola fide pa
radiſum introiuit: ne quis poſt errores introitum deſpe
raret. Attende celeritatem a cruce in celos a condemna
tione in paradiſum: vt noueris non ad beniuolentiam il
lius: ſed ad clementiam dominum totum feciſſe. Si autẽ
iam facta eſt bonorum retributio: nunquid ſuperuacua
erit reſurrectio? Si enim introduxit latronem in paradi
ſum: corpus autem eius corruptũ remanſit foris: liquet
non eſſe reſurrectionem corporum: hec dicunt illi. Sed
caro que fuit laborum particeps: nunquid priuabitur
premijs: audi Paulum dicentem. Oportet corrupti
bile hoc incorruptionem induere: Sed ſi dominus pol
licitus ẽ regnum celorum: introduxit autem latronem in
paradiſum: nondum ei retribuit premia. Sed dicunt no
mine paradiſi regnum celorum nominauit: vſitato noĩe
vtens dum alloqueretur latronẽ qui nihil audiuerat de
arduis documentis. Quidam autem non ſic legunt. Ho
die mecũ eris in paradiſo, ſed ſic: Dico tibi hodie: ⁊ con
ſequenter: Mecum eris in paradiſo. Sed adhuc euiden
tiorem ſolutionem ſubiungemus. nam medici cum vidẽt
aliquem deſperatum: dicunt iam mortuus ẽ. Sic ⁊ latro
quoniam non amplius timebatur eius regreſſus ad per
ditionem: dicitur paradiſum intraſſe. ¶ THEO. Hoc
tamen ẽ verius omnibus: ꝙ quãuis omnia promiſſa ſor
titi ſunt: ⁊ latro ⁊ alij ſancti: ne ſine nobis conſumeretur
vt dicitur in epiſtola ad hebreos: ſunt tamen in regno ce
loꝝ ⁊ in paradiſo. GREGO. niſenus. Hoc iterũ opor
tet diſcutere quomodo latro cenſeatur dignus paradiſo
cum ſanctis flammea framea prohibeat introitum. Sed
attende ꝙ ſermo diuinus eam verſatilẽ dicit vt indignis
quidem obuiet: dignis vero liberum ad vitam patefaciat
aditũ. GRE. xij. mo. Uel illa rumphea flammea ver
ſatilis dicitur: pro eo ꝙ ſciſſet quandoqꝫ venire tempus
vt etiam remoueri debuiſſet: quando ſcilicet veniret qui
ſue incarnationis myſterio paradiſi nobis iter aperiret
¶ AMBR. Sed ⁊ illud ſoluendum eſt: quia alij ſcilicet
mattheus ⁊ marcus duos conuitiantes inducunt latro
nes: iſte vnum conuitiantem: vnum regnantem: forſitã ⁊
iſte pri⁹ ꝯuitiat⁹ ẽ: ſꝫ repẽte ꝯuerſ⁹ ẽ. Potuit ẽt de vno plu
raliter dici: ſicut ẽ illud: In caprinis pellibus ambulabãt
Secti ſũt: cũ ſolus helyas melotidẽ habuiſſe: Iſaias ſect⁹
eſſe doceatur. Myſtice autẽ duo latrones populos pec
catores ſignificant per baptiſmũ crucifigendos eſſe cũ
chriſto: quorum diſſenſio diuerſitatem pariter credenti
um ſignificat. BEDA. Quicunqꝫ enĩ baptiȥati ſumus
in chriſto ieſu: in morte ipſius baptiȥati ſumus: per ba
ptiſmum autem cum peccatores eſſemus abluimur: ſed
alij dum deũ in carne paſſum laudant. coronantur: alij
dum aut fidem aut opera baptiſmi habere renuerũt: do
no quod accepere priuantur:

¶ Erat aũt fere hora ſexta: ⁊ tenebre facte ſunt in
vniuerſa terra vſqꝫ in horã nonã. Et obſcurat⁹ ẽ
ſol

ſol:⁊ velū templi ſciſſuʒ ē mediū: Et clamās voce magna ieſus ait. Pater: in manus tuas commendo ſpiritum meum. Et hec dicens expirauit.

CIRYL. Poſtꝗ̄ cruci tradiderunt dominū omniuʒ: mundi machina lugebat pꝛopꝛium dominum: ⁊ obtenebꝛata eſt lux in meridie ſm am. vnde dicitur. Erat auteʒ fere hoꝛa ſexta: ⁊ tenebꝛe facte ſunt in vniuerſa terra vſqꝫ in hoꝛam nonam. Quod erat manifeſtuʒ indicium ꝙ forent paſſure caliginem crucifigentium anime. AVG. de concoꝛ. euangeliſtaruʒ. Hoc autem quod de tenebꝛis dictū eſt: etiā alij duo mattheus ⁊ marcus conteſtantur: Addit auteʒ lucas: Unde facte ſunt tenebꝛe: cum ſubdit: Et obſcuratus eſt ſol. AVG. tertio de ciuitate dei. Quā ſolis obſcurationem non canonico curſu ſiderum accidiſſe ſatis oſtendit: quod tunc erat paſca iudeoꝛuʒ: quod plena luna ſolenniter agitur. Regularis auteʒ ſolis defectio: non niſi fine lune contingit. DIONY. ad policarpuʒ. Apud heliopoliʒ enim tunc pꝛeſentes inopinabiliter ſoli lunam incidentem videbamus: non enim erat conueniens tempus: ⁊ rurſus ipſaʒ a nona hoꝛa vſqꝫ ad veſperam ad ſolis diametrum ſuper naturaliter reſtitutam eclipſim etiam illam ex oꝛiente vidimus inchoatam ⁊ vſqꝫ ad ſolarem terminum venientem poſtqꝫ regredientem rurſus non ex eodem defectum ⁊ repurgationem: ſed econtrario ſm diametrum factam talia ſunt eius tempoꝛis ſuper naturalia: ⁊ ſoli chꝛiſto qui eſt omniuʒ cauſa poſſibilia. GRECVS. Hoc igitur pꝛodigiuʒ factuʒ eſt: vt pateret ꝙ qui moꝛtem ſuſceperat gubernatoꝛ eſſet totius creature. AMBRO. Sol etiam occidit ſacrilegis: vt funeſti ſpectaculuʒ ſceleris obumbꝛaret: tenebꝛe effuſe ſunt oculis perfidoꝛum: vt fidei lumen reſurgeret.

BEDA. Uolens autem lucas miraculum miraculo adiungere ſubiungit: Et velum templi ſciſſum eſt mediuʒ. Hoc expirante domino factuʒ eſt: ſicut mattheus ⁊ marcus conteſtantur: ſed lucas pꝛeoccupando narrauit.

THEO. Per hoc autem dominus oſtendebat: ꝙ nō erunt vlterius ſanctaſanctoꝛum inacceſſibilia: ſed tradita in manus romanoꝛuʒ inquinarentur ⁊ eoꝛum aditus pateret. AMBRO. Uelum etiā ſcinditur: quo duoꝝ populoꝛum diuiſio ſynagoge pꝛophanatio declaratur. Scinditur velum vetus: vt eccleſia noua fidei ſue vela ſuſpendat. Synagoge velamen ſuſpenditur: vt religionis interna myſteria reuelata: mentis cernamus intuitu. THEO. Per hoc etiam oſtenditur ꝙ velū quod ſequeſtrabat nos a ſacris que ſunt in celo diſrumpitur: id eſt dei inimicitia ⁊ peccatuʒ. AMBRO. Deinde et vbi aſſumpte moꝛtalitatis impletuʒ eſt omne myſterium ⁊ immoꝛtalitas ſola remanſit. vnde ſequitur: Et clamans voce magna ait ieſus: Pater: in manus tuas commendo ſpirituʒ meuʒ. BEDA. Patreʒ inuocando filiuʒ dei ſe eſſe declarat: ſpirituʒ vero commendando: non defectuʒ ſue virtutis: ſed confidentiaʒ eiuſdem cū pꝛe ptātis inſinuat. AMBRO. Caro moꝛitur vt reſurgat ſpiritus. Patri commendatur: vt celeſtia quoqꝫ ab iniquitatis vinculo ſoluerentur ⁊ pax fieret in celo: quaʒ terrena ſequerentur. CIRYL. Hec aūt vox edocet ꝙ anime ſanctoꝛuʒ non deinceps in inferno clauduntur vt pꝛius: ſed apud deum ſunt: huius rei facto chꝛiſto pꝛincipio.

ATHA. Cōmendat eniʒ patri per ſe vniuerſos moꝛtales in ſe viuificatos: naʒ ſumus membꝛa eius: ſm illud apoſtoli ad galath. Omnes vnū eſtis in chꝛiſto. GRE. niſenus: decet auteʒ querere qualiter in eodem tempoꝛe dominus tripartitur ſeipſuʒ in viſcera terre: vt dixerat phariſeis. In paradiſū dei vt dixit latroni: in manus paternas vt nūc dicit. Sed recte cōſiderantib⁹ hoc nec queſtione dignuʒ videtur: naʒ qui vbiqꝫ eſt per diuinam potentiaʒ quolibet loco adeſt. AMBRO. Cōmendatur ergo patri ſpiritus: ſed cuʒ ſit in ſuperioꝛibus: illuminat ⁊ inferna: vt vniuerſa redimantur: ⁊ eniʒ chꝛiſtus oīa ⁊ in chꝛiſto omnia. GRE. niſenus: Alia ſolutio eſt ꝙ tempoꝛe paſſionis neutram partem humanitatis ſemel vnita diuinitas dimiſit: ſed animam de coꝛpoꝛe ſponte diſiunxit: ſe tamen in vtroqꝫ permanenteʒ oſtendit. nam per coꝛpus in quo moꝛteʒ ſuſcepit: confutauit moꝛtis potentiaʒ: per animaʒ vero latroni parauit introituʒ paradiſi. Dicit auteʒ Iſaias de ſuperna hieruſaleʒ: que a paradiſo non eſt alia: Super manus meas depinxi menia tua. vnde palaʒ eſt ꝙ exiſtēs in paradiſo manus patris inhabitabat. DAMA. Uel expꝛeſſius loquendo in ſepulchꝛo erat ſm coꝛpus: in inferno ſm animaʒ: ſed ſicut deus in paradiſo cuʒ latrone: ⁊ in thꝛono erat cuʒ patre ⁊ ſpirituſancto. THEO. Clamans vero alta voce expirat: quia inerat ei poteſtas ponendi animaʒ ſuaʒ: ⁊ eaʒ reſumēdi. vnde ſequitur: Et hoc dicens expirauit. AM. quaſi dicat. Tradidit ſpirituʒ quia non inuitus amiſit. quod eniʒ emittit: voluntariū eſt qꝺ amittitur neceſſariū.

Uidens aūt cēturio quod factum fuerat: glorificauit deum dicens: Uere hic homo iuſtus erat Et omnis turba eoꝝ qui ſimul aderāt ad ſpectaculum iſtud: ⁊ videbāt que fiebant: pcutientes pectoꝛa ſua reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius a longe: ⁊ mulieres que ſecute euʒ erant a galilea hec videntes.

AVG. quarto de trinitate. Cuʒ poſt illaʒ voceʒ continuo tradidit ſpirituʒ: hoc maxime qui aderant ſunt mirati: longa eniʒ moꝛte cruciabantur ligno ſuſpenſi. vnde dicit: Uidens auteʒ centurio qꝺ factū fuerat: glorificauit deuʒ dicens: Uere hic homo iuſtus erat. AVGV. de concoꝛ. euangeli. Non eſt auteʒ contrarium ꝙ mattheus viſo terremotu: dicit admiratū cēturionē: cū lucas dicat hoc eū admiratuʒ fuiſſe ꝙ emiſſa illa voce expiraſſet oſtendens quaʒ poteſtateʒ habuit quando moꝛeretur. In eo auteʒ quod mattheus dixit: non ſolum viſo terremotu: ſed addidit ⁊ his que fiebant integruʒ locum fuiſſe demonſtrauit luce: vt diceret ipſuʒ domini moꝛteʒ fuiſſe miratuʒ. Quod auteʒ lucas et ipſe dixit: Uidens aūt centurio quod factū erat: in eo genere incluſit omnia que facta erant in illa hoꝛa mirabiliter tanꝗ̄ vnuʒ mirabile factuʒ cōmemoꝛans: cuius quaſi membꝛa ⁊ partes erāt omnia illa miracula. Quod auteʒ alius dixit centurionē dixiſſe. Uere filius dei erat iſte: Lucas auteʒ ait ꝙ iuſtus erat: putari pōt diuerſuʒ: ſʒ vel vtrūqꝫ dictū a centuriōe debemus intelligere: ⁊ aliud illū: ⁊ aliud iſtuʒ cōmemoraſſe: vel foꝛtaſſe lucaʒ expꝛimere voluiſſe ſententiaʒ centurionis: quomodo dixerit ieſuʒ filiuʒ dei. foꝛte eniʒ nō euʒ vnigenitum equalem patri centurio intellexerat: Sed ideo filiuʒ dei dixerat: quia iuſtuʒ crediderat ſicut multi iuſti dicti ſunt filij dei. Iaʒ vero quia mattheus addidit eos qui cuʒ centurione erant: lucas vero hoc tacuit: non eſt contrariū: cuʒ alius dicit quod alius tacet: ⁊ matthe⁹ dixit. Timuerunt valde. lucas aūt non dixit. Timuit. ſed gloꝛificauit deuʒ: quis non intelligat deuʒ timendo gloꝛificaſſe. THEO. Nunc auteʒ videtur effectuʒ ſoꝛtiri quod dominus dixerat: Cuʒ exaltatus fuero: omnia ad me trahaʒ. Exaltatus nanqꝫ in cruce attraxit latronem ⁊ centurioneʒ: ſed et quoſdaʒ iudeoꝛū de quibus ſequitur. Et omnis turba eoꝛū qui ſimul aderant ad ſpectaculum iſtud: ⁊ videbant que fiebant percutientes pectoꝛa ſua reuertebantur. BEDA. Quod percutiebāt pectoꝛa: quia penitentie ⁊ luctus indiciuʒ eſt: poteſt dupliciter intelligi. ſiue enim eū cuius vitaʒ dilexerunt iniuſte occiſuʒ dolebant: ſiue cuius moꝛteʒ ſe impetraſſe meminerant: hunc ī moꝛte amplius gloꝛificatū tremebant. Notandū auteʒ ꝙ gentiles deū timentes: aperte confeſſionis voce gloꝛificant: iudei percutientes ſolum pectoꝛa ſilentes domum

redeunt. AMBRO. O durioꝛa ſaxis pectoꝛa iudeoꝝ.
Iudex arguit: credit miniſter: ꝓditoꝛ ſcelus ſuũ moꝛte cõ
demnat: elemẽta fugiunt: terra cõcutitur: monumenta re
ſerãtur: iudeoꝛum tñ immobilis duritia manet oꝛbe ꝯcuſſo.
BEDA. Unde merito p centurionẽ fides eccleſie deſi
gnatur: que dei filiũ tacente ſynagoga ꝯfirmat. Impletur
aũt quod dominus patri conqueritur dicens. Elongaſti
a me amicuꝫ ⁊ pꝛoximuꝫ: ⁊ notos meos a miſeria. vnde
ſequitur. Stabant autẽ oẽs noti eius a longe. THEO.
Sed feminaꝝ genus oliꝫ maledictum: manet ⁊ videt hec
omnia. Sequitur enim: Et mulieres que ſecute erant eum
a galilea hec videntes. Et ſic pꝛime refocillantur iuſtifica
tione aut benedictione a paſſione pꝛofluente ſicut ⁊ reſur
rectione.

¶ Et ecce vir nomine ioſeph qui erat decurio vir
bonus ⁊ iuſtus: hic non conſenſerat cõſilio ⁊ acti
bus eoꝛum: ab arimathia ciuitate iudee: qui expe
ctabat ⁊ ipſe regnum dei. Hic acceſſit ad pilatuꝫ
⁊ petijt coꝛpus ieſu ⁊ depoſitum inuoluit i ſyndo
ne: ⁊ poſuit eum in monumẽto exciſo in quo non
duꝫ quiſq̃ poſitus fuerat. Et dies erat paſceues ⁊
ſabbatum illuceſcebat. Subſecute autem mulie
res que cuꝫ eo venerant de galilea viderũt monu
mentum: ⁊ quemadmoduꝫ poſitum erat coꝛpus
eius: ⁊ reuertentes pauerunt aromata ⁊ vnguenta
⁊ ſabbato quidem ſiluerunt ſecundum mandatũ.

¶ GRECVS. Fuerat quoq̃ ioſeph occultus chꝛiſti diſci
pulus deniq̃ vinculuꝫ timoꝛis rumpens feruentioꝛ fact᷒
dominicũ coꝛpus turpiter pendens a ligno depoſuit: cõ
parans precioſam margaritam verboꝛum modeſtia. Et
ecce vir nomine ioſeph qui erat decurio. BEDA. Decu
rio vocatur ꝙ ſit de oꝛdine curie ⁊ officia curie admini
ſtret: qui etiã curialis a pꝛocurando munera ciuilia ſolet
appellari. Magne ergo ioſeph dignitatis apud ſeculum
ſed maioꝛis apud deuꝫ meriti fuiſſe laudatur. vnde ſeq̃t:
Uir bonus ⁊ iuſtus: hic non conſen. conſi. ⁊ acti. eoꝛũ: ab
arimathia ciuitate iudee. Arimathia ipſa eſt ramatha ci
uitas helcane ⁊ ſamuelis. AVG. de concoꝛ. euangeli.
Dicit autem ioannes ꝙ erat diſcipulus ieſu. vnde ⁊ hic
ſubditur: Qui expecta. ⁊ ipſe regnuꝫ dei. Merito autem
mouet: Cur ille qui pꝛopter timoꝛem occultus erat diſci
pulus: auſus ſit petere coꝛpus eius: quod nullus eoꝛum
qui euꝫ palaꝫ ſequebatur auderet. Sequitur eniꝫ: Hic ac
ceſſit ad pilatuꝫ: ⁊ petijt coꝛpus ieſu. Sed intelligendum ẽ
iſtuꝫ fiducia dignitatis hoc feciſſe qua pꝛeditus poterat
familiariter intrare ad pilatuꝫ. In extremo autem illo of
ficio funeri exhibendo minus videtur curaſſe de iudeis:
q̃uis ſolet in dño audiendo eoꝛuꝫ inimicitias deuitare.

¶ BE. Sic igitur per iuſticiaꝫ meritoꝛum ſepeliendo coꝛ
poꝛi dominico dignus fuit per nobilitatem potentie ſe
cularis illud impetrare. vnde ſequitur: Et depoſituꝫ inuol
uit in ſyndone. Ex ſimplici ſepultura domini ambitio di
uituꝫ condemnatur: qui nec in tumulis quideꝫ poſſint ca
rere diuitijs. ATHA. Enoꝛmiter etiaꝫ agunt qui con
diunt coꝛpoꝛa moꝛtuoꝛũ ⁊ ea non ſepeliunt etiaꝫ ſi ſan
cta ſint: quid enim ſanctius aut maius domini coꝛpoꝛe:
quod tamen in monumento poſituꝫ eſt: donec die tertia
reſurrexit. Sequitur enim. Et poſuit eum in monumen
to exciſo. BE. Scilicet de petra ne ſi ex multis lapidi
bus edificatum eſſet: poſt reſurrectioneꝫ ſuffoſſis tumuli
fundamẽtis ablatus furto diceretur. In nouo etiã poni
monumento. Nã ſequit: In quo nonduꝫ quiſq̃ poſitus fu
erat: ne poſt reſurrectionẽ ceteris coꝛpoꝛibus remanenti
bus: ſurrexiſſe alius ſuſpicaretur: quia vero ſexta die hõ
factus eſt: recte dominus ſexta die crucifixus humane re

parationis ipleuit arcanũ. vnde ſequitur. Et erat dies pa
raſceues qđ ꝑparatio interꝑtat quo noie ſextã feriã appel
labãt: qꝛ ea die q̃ in ſabbatũ foꝛẽt neceſſaria ꝑpabãt quia
vo ſeptimo die requeuit ꝯditoꝛ ab ope ſuo: Sabbato dñs
in ſepulchꝛo requeuit. vñ ſeq̃t. Et ſabba. illuceſcebat. Eu
pꝛa ãt legim᷒: qꝛ ſtabãt oẽs noti ei᷒ a longe: ⁊ mulieres q̃
ſecute erãt eũ. his ĝ notis ieſu poſt depoſitũ ei᷒ cadauer
ad ſua remeãtib᷒ ſole mulieres q̃ artı᷒ amabãt fun᷒ ſubſe
cute q̃ poneret̃ iſpicere cupiebãt. Seq̃t. n. Subſecute aũt
mulieres q̃ cũ ipſo venerãt de galilea viderũt monumen
tũ. ⁊ quẽadmodũ poſi. erat coꝛ. ei᷒. vt. ſ. ei tpe ꝯgruo mu
nus poſſent ſue deuotiõis offerre. THE. Necq̃ tñ fidẽ
debitã adhuc hẽbant: ſꝫ q̃ſi puro hoi aromata ⁊ vnguẽta
parabãt moꝛe iudeoꝝ q̃ talia exhibebãt defunctis. vñ ſe
quit̃. Et reuer. pauc. aroma. ⁊ vnguẽta. BE. Sepulto. n.
dño q̃diu licebat opari. i. vſq̃ ad ſolis occaſuꝫ vnguẽtis
pꝛeparãdis erant occupate. Mãdatũ aũt erat: vt ſabbati
ſilentiũ. i. quies a veſpera vſq̃ ad veſperã ſuaret̃. Seq̃
n. Et ſabbato q̃dẽ ſiluerũt ſcđꝫ mãdatũ. AM. Myſtice
aũt iuſtus xp̄i coꝛp᷒ ſepelit. Talis. n. ẽ xp̄i ſepultura que
fraudẽ iniquitatẽq̃ nõ habeat. Merito aũt matthe᷒ hũc
diuiteꝫ dixit ſuſcipiendo. n. diuitẽ neſciuit fidei paupertatẽ
iuſtus coꝛpus xp̄i operit ſyndone veſti: ⁊ tu dñi coꝛpus
gloꝛia ſua: vt ⁊ ipſe ſis iuſtus: ⁊ ſi moꝛtuum credis: operi
tamen diuinitatis plenitudine ſue: ſed ⁊ veſtit eccleſia in
nocentie gratia. BE. Ille ẽt in ſyndone munda inuoluit
ieſũ q̃ pura eũ mẽte ſuſcepit. AM. Nec ocioſe alius euan
geliſta monumentũ nouũ dixit: ali᷒ monumentũ ioſeph
⁊ eniꝫ tumulus his parat̃ qui ſub lege ſũt moꝛtis. victoꝛ
moꝛtis tumulũ ſuũ nõ hꝫ. Que. n. cõicatio tumulo ⁊ deo
ſolus enim tumulo includit̃: qꝛ moꝛs chꝛiſti ⁊ ſi ſit cõis
ſcđm naturã: ſpecialis ẽ ſecũdũ virtutẽ. Bene aũt xp̄s in
monumẽto condit̃ iuſti: vt iuſticie habitatione requieſcat
monumentũ enim hoc in duricie gentilis petra iuſtus ex
cidit penetrali verbi vt ꝑtẽderet manationis virtus xp̄i
Cui pulcherrime amotus ẽ lapis. Quicũq̃ in ſe bene hu
mauerit xp̄m: diligenter cuſtodiat ne eũ ꝑdat: ne vel perfi
die ſit ingreſſus. BE. Quod autem dominus ſexta die
crucifigit̃: ſeptima i ſepulchꝛo quieſcit: ſignificat q̃ i ſexta
mũdi etate nos pꝛo dño pati: ⁊ velut mundo crucifigi ne
ceſſe ẽ: in ſeptima vero. i. poſt moꝛtẽ coꝛpoꝛa quidem i tu
mulis: aie vero cũ dño requieſcunt: vſq̃ huc ⁊ mulieres
ſancte. i. anime humiles dilectione feruẽteſq̃ paſſioni xp̄i
diligenter obſequuntur. ⁊ ſi foꝛte valeant imitari: ſedula
curioſitate quo oꝛdine ſit eadem paſſio cõpleta perpen
dunt: qua lecta: audita: recoꝛdata: mox ad parãda ſe ope
ra virtutũ quibus xp̄s delectetur conuertũt: vt futura pa
ſcentis vite paraſceue ⁊ requie beata: tempoꝛe reſurrectio
nis occurrere chꝛiſto valeant cum aromatibus ſpiritualiũ
actionum.

CA. XXIIII.

Una autem ſabbati valde diluculo ve
nerunt ad monumentum poꝛtantes
que parauerant aromata: ⁊ inuenerũt
lapidem reuolutum a monumento: ⁊
ingreſſe non inuenerunt coꝛpus do
mini ieſu. Et factum eſt dum mente conſternate eſ
ſent de iſto: ecce duo viri ſteterunt ſecus illas in ve
ſte fulgenti. Cum timerent autem ⁊ declinarent
vultum in terram dixerunt ad illas. Quid que
ritis: viuentem cum moꝛtuis? Non eſt hic: ſed
ſurrexit. Recoꝛdamini qualiter locutus eſt vobis
cum adhuc in galilea eſſet dicens. Quia opoꝛtet
filiũ hois tradi in manus hominum peccatoꝛum
⁊ crucifigi